

Forfatter: Bang, Herman Joachim

Titel: BREV TIL: Nansen, Peter FRA: Bang, Herman Joachim (1886-03-31?/1886-09-30?)

Citation: Bang, Herman Joachim: "BREV TIL: Nansen, Peter FRA: Bang, Herman Joachim (1886-03-31?/1886-09-30?)", i *Herman Bangs Vandreaar - fortalt i breve til Peter Nansen*, Henrik Koppels Forlag, s. 224. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002301769-000-shoot-L0023017690000055.pdf> (tilgået 30. juni 2024)

Anvendt udgave: Herman Bangs Vandreaar - fortalt i breve til Peter Nansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bang, Herman Joachim, *Herman Bangs Vandreaar - fortalt i breve til Peter Nansen*,

Prag. Søndag.

Kære Peter.

Uendelig glædede mig dit Brev. Jeg havde ventet det saa angst, og nu, hvor det kom, var jeg nær ved at vande en Høne.

Naturligvis er denne Huus<sup>1</sup> en gruelig »tynd« Herre. Men, I Guder, jeg har interesseret mig saa lidt for den Sjæl. Naar han tager Forlovelsen »tragisk« — eller jeg —, da er det vel, fordi i hans Replikker der noget af min Anger og gamle Lidelse ligger. At hun siger »Stakkels Huus — hvad De har lidt« tror jeg, er rigtigt: hun, den »elskende Kvinde«, siger sligt. Hun føler det naturligvis med ægte Ulogik kun som en Lidelse for ham, den Genstand. Jeg er ganske enig med dig i, at han er Skam nok kommet over det.

Du ved, at jeg egenlig ikke bilder mig saa meget ind af min Humor. Jeg ved jo aldrig, s. 225 hvad der er morsomt og hvad ikke. At det ofte synes Farce for Jer andre, undrer mig ikke, mig er det altid Farce. Men for saadanne rent ydre Ting som altfor mange Gentagelser skal jeg se at vogte mig. — Ja — Stilen, min kære! Der har vi Skandalen. Jeg lærer saagu aldrig at skrive. Jeg skriver jo endnu i Forskriftbog som de otte Aars Unger. »Impressionistisk« er netop Ordet. Jeg anstrænger mig vildt for at faa Indtrykket, hvert enkelt Indtryk klart og nøie og karakterfuldt, og saa tænker jeg aldrig paa Helheden — og Stilen springer i tusind Stumper og er saa usammenhængende og saa haard som en Stenbro. Græsseligt at tænke sig.

Panoramabillederne behøver ikke at synes dig skønne og yndige. Hun finder dem yndige. Og min Bemærkning, »at de ikke var daarlige«, er simpelt hen idiotisk. Fire Mennesker har nu læst »Ved Veien«. En saadan Enighed hos fire saa forskellige Individuer er sjælden. Vilhelm Møller skrev paa et Brevkort det samme som du: Stilen — abrupt; Humor lidt for farcemæssig paa sine Steder; Elsker en dvask og u[be]tydelig Herre.

Sum: mit bedste Arbeide.

Kun i et er I mærkeligt uenige. Han skriver: s. 226 »allerbedst er Agnes Linde. Der har De fat i levende Liv\*.

Andreas Schou<sup>1</sup> sendte mig et Lykønskingsbrev — hvad den Mand ei pleier: Han turde vel ogsaa privat takke mig for en Bog, som havde gjort ham saa megen Glæde. Stilen for abrupt. Venter Sukces. Schjøtt<sup>2</sup> gaar naturligvis høit. Han taler om Steder, som ikke kan tænkes bedre — aa, du, man kan tænke sig sine Ting uendeligt bedre —, og finder Lighed med »Et Menneskeliv«<sup>3</sup>. Sum: mit bedste Arbeide.

Store Gud, og hvilke græselige Feil har det ikke. Kommer nogensinde den Tid, hvor man skriver et virkeligt Værk — et Værk for Literaturen. Hvortil lever jeg ellers? Naa — »Ved Veien« er et Fremskridt. Men Maalet — det er saa temmelig paa Afstand.

— — — Jeg sendte iaftes to Artikler. Glemte Overskrift over den ene: »Burg IV. Charlotte Wolter«<sup>4</sup>. Jeg sendte saa en lille »Bismarcker«, da s. 227 jeg havde læst dit Brev. Han er mit Speciale. Ja — jeg skriver jo gerne om »Politik« — men jeg synes altid, det er for dumt, hvad jeg laver. Ligesom naar jeg er humoristisk. Men Bismarck forstaar jeg og følger nøie. Naar »Bernhard Hoff« er udkommen og læst, vil jeg ogsaa skrive en lang og meget afgørende Artikel-Række: Danmark—Tyskland.

Hils Hvalpen, Frøken B. og Husnumret.

Hvor er Blad<sup>1</sup>? »Et Besøg« er nu refuseret af tre Theatre. Nu gaar det til Augsburg. Det er et Land — hvad Kunst betræffer. Ustyrligt.

Din Herman.